

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนโดยได้คำนึงถึงความต้องการพื้นฐาน ทักษะคิด ภาษาแม่ และเนื้อหาในแบบเรียน ด้วยวิธีการสำรวจความต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบเรียนที่ ทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถนำไปใช้และประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ผลจากการวิจัยทำให้ได้แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างประเทศระดับพื้นฐานจำนวน 12 บท แบบเรียนเล่มนี้ได้รับการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง

โดยการตรวจสอบแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ เนื้อหา การนำเสนอ ภาษาที่ใช้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

- 1.1 เนื้อหามีคุณค่าเหมาะสมต่อการ พัฒนาทักษะการพูด
- 1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน

2. รูปแบบการนำเสนอ

- 2.1 การถ่ายทอดเนื้อหาน่าสนใจเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการพูด
- 2.2 แบบฝึกหัดหลังเรียนมีความเหมาะสม

3. การใช้ภาษา

- 3.1 ภาษาชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา
- 3.1 ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4.2 สรุปผลการวิจัย

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ได้ผลสรุปการวิจัยดังนี้

4.2.1 ผลการสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

4.2.2 ผลประเมินความสอดคล้องเหมาะสมความต้องการของผู้เรียน/ผู้สอนกับเนื้อหา

ในแบบเรียน

4.2.3 ผลการประเมินแบบเรียนเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ

4.2.4 ผลการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของกลุ่มผู้ใช้แบบเรียน

4.2.5 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.6 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน

4.2.7 ผลการประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

4.2.8 ผลการประเมินความสามารถทางทักษะการพูดหลังการใช้แบบเรียน

4.2.1 ผลการสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การสร้างแบบเรียนผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน รวมถึงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนและผู้สอน จากนั้นจึงจัดทำโครงร่างแบบเรียนเพื่อนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นก่อนการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง ผลการสร้างแบบเรียน ทำให้ได้แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 12 บท และคู่มือการใช้แบบเรียน โดยในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย

คำอ่านสัทอักษรอย่างง่าย คำศัพท์และความหมาย ตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน ตัวอย่างการใช้ภาษาด้วยบทสนทนา แบบฝึกหัดหลังเรียนในแต่ละบทเรียน ส่วนภาษาที่ใช้ในแบบเรียนประกอบด้วยภาษาอังกฤษ และสัทอักษร

แบบเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนที่สถาบัน NUS Extension ประเทศสิงคโปร์ มีจำนวน 12 บทเรียนดังนี้

Lesson 1	Greeting and Introducing Oneself
Lesson 2	How are you?
Lesson 3	Family and Occupation
Lesson 4	Where is it?
Lesson 5	How can I get there?

- Lesson 6 What is it called?
- Lesson 7 What is it like?
- Lesson 8 Are you free?/Time
- Lesson 9 Is he in?
- Lesson 10 How much does it cost?
- Lesson 11 Business trip.
- Lesson 12 To have lost something and report.

ในการเรียนการสอนผู้สอนควรแนะนำศัพท์อักษร และสัญลักษณ์แทนเสียงที่ใช้แทนสระเสียงสั้นและยาวก่อน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย และเป็นการเตรียมความพร้อมทางภาษาของผู้เรียน แล้วจึงแนะนำการออกเสียงวรรณยุกต์ จากนั้นจึงฝึกอ่านออกเสียงอย่างง่ายจากคำอ่านศัพท์อักษร ซึ่งผู้วิจัยพบว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ผู้สอนควรอ่านคู่มือการใช้แบบเรียนให้เข้าใจถึงสาระสำคัญต่างๆก่อน และควรประเมินกิจกรรมของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน เพื่อสังเกตพัฒนาการและความก้าวหน้าการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยผู้สอนใช้การสังเกตแบบทบทวน และคะแนนแบบฝึกหัดของผู้เรียนในการประเมิน

4.2.2 ผลการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมความต้องการของผู้เรียน/ผู้สอน กับเนื้อหาในแบบเรียน

หลังจากวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดทำแบบเรียน จากนั้นจึงนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาว่ามีความเหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนหรือไม่ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความเหมาะสม (✓) เท่ากับ 1 คะแนน และค่าความไม่เหมาะสม (x) เท่ากับ 0 คะแนนมีเกณฑ์ดังนี้ความสอดคล้องเหมาะสมดังนี้

เกณฑ์

ดัชนีความเหมาะสม = .50

ดัชนีความเหมาะสม < .50

แปลความหมาย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม

ตาราง 4. แสดงผลการประเมินความสอดคล้องความต้องการของผู้เรียนกับเนื้อหาในแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

บทเรียน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		รวม	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม			
1	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
2	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
3	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
4	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
5	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
6	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
7	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
8	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
9	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
10	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
11	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
12	✓		✓		✓		3	1.00	เหมาะสม
ค่าเฉลี่ยรวม							1.00		เหมาะสม

จากตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนกับเนื้อหาในแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยรวม 1.00 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ดัชนีความเหมาะสมที่กำหนด สามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนสามารถนำไปทดลองใช้ได้เหมาะสม

4.2.3 ผลการประเมินแบบเรียนเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินคุณค่าของแบบเรียนเบื้องต้นก่อนการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน แบบการประเมินออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

- 1.1 เนื้อหามีคุณค่าเหมาะสมต่อการ พัฒนาทักษะการพูด
- 1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน

2. รูปแบบการนำเสนอ

- 2.1 การถ่ายทอดเนื้อหาน่าสนใจเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการพูด
- 2.2 แบบฝึกหัดหลังเรียนมีความเหมาะสม

3. การใช้ภาษา

- 3.1 ภาษาชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา
- 3.1 ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

5 คะแนน	หมายถึง	มีความถูกต้องสมบูรณ์ ชัดเจน เหมาะสมดีมาก
4 คะแนน	หมายถึง	มีความถูกต้องสมบูรณ์ ชัดเจน เหมาะสมดี
3 คะแนน	หมายถึง	มีความถูกต้องสมบูรณ์ เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีความถูกต้องเล็กน้อยยังไม่สมบูรณ์ชัดเจนดี ไม่เหมาะสม
1 คะแนน	หมายถึง	ไม่มีความถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ควรปรับปรุงแก้ไข

ตารางที่ 5. แสดงผลการประเมินแบบเรียน

บทที่	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ยรวม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1	4.5	0.099	เหมาะสมดี
2	4.57	0.198	เหมาะสมดี
3	4.5	0.099	เหมาะสมดี
4	4.57	0.000	เหมาะสมดี
5	4.57	0.000	เหมาะสมดี
6	4.5	0.099	เหมาะสมดี
7	4.43	0.000	เหมาะสมดี
8	4.5	0.099	เหมาะสมดี
9	4.5	0.099	เหมาะสมดี
10	4.71	0.000	เหมาะสมดี
11	4.64	4.64	เหมาะสมดี
12	4.57	0.000	เหมาะสมดี
รวม	4.55	0.075	เหมาะสมดี

จากตารางที่ 6 แสดงผลสรุปการประเมินคุณค่าเนื้อหาแบบเรียน รูปแบบการนำเสนอ และ ภาษาที่ใช้ก่อนการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง ผลปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 4.43 ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.17 และได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.751 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.55 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถสรุปผลได้ว่าเนื้อหาแต่ละบทในแบบเรียนมีคุณค่าอยู่ในระดับความเหมาะสมที่เหมาะสมดี สามารถนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองได้อย่างเหมาะสม

4.2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของคู่มือการใช้แบบเรียน

แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหาในแบบเรียนและคู่มือการใช้แบบเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความเหมาะสม (✓) เท่ากับ 1 คะแนน และค่าความไม่เหมาะสม (x) เท่ากับ 0 คะแนน

เกณฑ์	แปลความหมาย
ดัชนีความเหมาะสม = .50	เหมาะสม
ดัชนีความเหมาะสม < .50	ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 6. แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้แบบเรียน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่1		ผู้เชี่ยวชาญคนที่2		รวม	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม			
คู่มือการใช้แบบเรียน บทที่ 1-12	✓		✓		2	1.0	เหมาะสม

จากตารางที่ 7 แสดงผลการประเมินคู่มือการใช้แบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ได้ดัชนีความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหาในแบบเรียนกับคู่มือการใช้แบบเรียน เท่ากับ 2 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.0 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถสรุปได้ว่าคู่มือการใช้แบบเรียน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาในแบบเรียน (บทที่ 1-12) สามารถนำไปใช้ประกอบกับแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนที่สถาบัน NUS Extension ได้อย่างเหมาะสม

4.2.5 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน

ระหว่างการทดลองใช้แบบเรียนผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกหัดท้ายบทเมื่อเรียนจบบทเรียนในแต่ละบทเพื่อสังเกตพัฒนาการความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียนมีดังนี้

ตารางที่ 7. แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน

แบบฝึกหัด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ผู้เรียน												
1	11.5	8	12	12.5	10	12	12	13	11.5	13.5	13.5	15
2	10.5	11.5	14	13	14	13.5	13	9.5	11	11.5	11.5	14
3	12	12	14.5	12	12	13	13	13.5	12.5	15	12.5	13
4	11.5	11	11.5	9	11	15	12.5	14	12.5	13	15	13.5
5	10	10	11.5	10.5	8.5	12.5	11	14	11	10.5	15	13
6	7.5	10	14	12	13	13	13.5	13.5	14	13.5	15	14
7	7.5	11.5	14	11.5	12.5	13	15	11	10	9.5	13	13.5
8	12	15	14	13.5	14.5	15	13.5	13	11	10	12	13.5
9	12.5	11	12.5	12.5	12	14.5	13	12.5	11.5	12.5	13	14
10	8.5	9.5	11.5	13	11	13.5	14	12	11.5	13	14	15
11	7.5	8	10.5	11	10.5	9	11.5	12.5	13	12	12	15
12	10	9	10.5	9.5	13.5	13.5	11.5	10.5	10.5	12	12.5	14

เกณฑ์คะแนน

คะแนนเฉลี่ยรวม/ร้อยละ ระดับเกณฑ์คะแนน

80-100

ดีมาก

70-79

ดี

60-69

พอใช้

ต่ำกว่า 60

ไม่ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 8. แสดงการประเมินผล (ค่าร้อยละ) การทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน

ผู้เรียน	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ร้อยละ	รวมร้อยละ
1	(1-12)	8	15	12.04	80.28
2	(1-12)	9.5	14	12.04	80.28
3	(1-12)	12	15	12.92	86.11
4	(1-12)	9	15	12.46	83.06
5	(1-12)	8.5	15	11.46	76.39
6	(1-12)	7.5	15	12.75	85.00
7	(1-12)	7.5	15	11.83	78.89
8	(1-12)	10	15	13.08	87.22
9	(1-12)	11	14.5	12.63	84.17
10	(1-12)	8.5	15	12.21	81.39
11	(1-12)	7.5	15	11.04	73.61
12	(1-12)	9	14	11.42	76.11
รวมค่าเฉลี่ย					81.04

ตารางที่ 9. แสดงผลสรุปการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

การประเมิน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
แบบฝึกหัด	12	71.61	87.22	81.04	4.26	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนต่ำสุดเฉลี่ยรวม 71.61 และสามารถ ทำคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนสูงสุดได้ค่าเฉลี่ยรวมที่ 87.22 โดยได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.26 และได้ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 81.04 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถสรุปได้ว่าผู้เรียน สามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีและดีมาก

4.2.6 ผลการประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

การทดลองใช้แบบเรียนผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองแสดงบทบาทสมมติเมื่อเรียนในแต่ละบทเรียนเพื่อสังเกตพัฒนาการความสามารถทักษะการพูดของผู้เรียนมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 10. แสดงผลคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

จำนวน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ค่าเฉลี่ย
1	27	28.5	31	33	28	30.5	29.5	29.5	32.5	32	34	31.5	30.58
2	30.5	29.5	30.5	31	32	29.5	33	31	34.5	32	33	31.5	31.5
3	31.5	27.5	34	31	30	32.5	32	31.5	33	30	30	33	31.33
4	32.5	30	29.5	27	30.5	30	32.5	27.5	33.5	32	31	34	30.83
5	33	30.5	34	29.5	29.5	34	29	29	29	30	28.5	33	30.75
6	32	34	28	29	34.5	28	30	33.5	32.5	29	29.5	32	31
7	29	26	34.5	27	28.5	35	26.5	30.5	31	32	31	33	30.33
8	28	32	22.5	23.5	30.5	29	27	30.5	29	32.5	32	33	29.13
9	26.5	25	23	30.5	31.5	28	28	27.5	33.5	32	29.5	32.5	28.96
10	26.5	27.5	24.5	30.5	29	28	30.5	31.5	31	32	30.5	31.5	29.42
11	25	33.5	29.5	34	33	30.5	30.5	31	30	34	33.5	33	31.46
12	29	24	30	31	27	28.5	32	32	31	32	34.5	34	30.42

เกณฑ์คะแนน

คะแนน

ระดับเกณฑ์คะแนน

40-50

ดีมาก

30-39

ดี

10-29

พอใช้

ต่ำกว่า 10

ปรับปรุง

ตารางที่ 11. แสดงผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากการแสดงบทบาทสมมุติด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติ SPSS

การประเมิน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
บทบาทสมมุติ	12	28.96	31.50	30.48	.87809	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 11 การแสดงผลการวิเคราะห์การแสดงผลบทบาทสมมุติระหว่างเรียน ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 28.96 ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดที่ 31.50 ได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ .87809 และได้ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 30.48 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดสามารถสรุปผลได้ว่าผู้เรียนมีผลการทดสอบการแสดงผลบทบาทสมมุติผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับพอใช้และดี

4.2.7 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ก่อนการทดลองใช้แบบเรียนผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียนเมื่อเรียนจบ โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองแบบเรียนจำนวน 30 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง 30 นาที ที่สถาบัน Nus Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ จำนวนผู้เรียน 12 คน เพื่อสังเกตพัฒนาการความสามารถด้านการใช้ภาษาของผู้เรียนมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 12. แสดงผลสรุปการประเมินผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวน	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	คะแนนพัฒนาการ
1	9	75	66
2	18	75	57
3	20	80	60
4	20	90	70
5	18	85	70
6	16	85	69
7	14	83	69
8	18	80	62
9	20	87	67
10	19	87	68
11	15	76	61
12	17	76	59

เกณฑ์คะแนน

คะแนน

ระดับเกณฑ์คะแนน

80-100

ดีมาก

70-79

ดี

60-69

พอใช้

ต่ำกว่า 60

ไม่ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 13. แสดงการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติ SPSS

การประเมิน	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ก่อนเรียน	12	9	20	17	3.19	ไม่ผ่าน
หลังเรียน	12	75	90	81.58	5.29	ผ่าน

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจำนวนทั้ง 12 คน มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยได้คะแนนรวมหลังเรียนต่ำสุดเฉลี่ยที่ร้อยละ 75 และได้คะแนนสูงสุดที่ร้อยละ 90 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.29 ได้ค่าเฉลี่ยรวมที่ร้อยละ 81.58 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำ (60 คะแนน) โดยมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน สามารถแปลผลจากคะแนนเฉลี่ยสามารถสรุปผลได้ว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 14. วิเคราะห์คะแนนผลก่อนและหลังเรียน ด้วย โปรแกรมประมวลผลทางสถิติ SPSS

T-Test

Paired Samples Statistics

รายการ เปรียบเทียบ		ค่าเฉลี่ย	จำนวนผู้เรียน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Std. Error Mean
คู่ที่ 1	คะแนนก่อนเรียน	17.00	12	3.19090	.92113
	คะแนนหลังเรียน	81.58	12	5.29937	1.52980

Paired Samples Correlations

รายการ เปรียบเทียบ		จำนวนผู้เรียน	Correlation	Sig.
คู่ที่ 1	ก่อนเรียน & หลังเรียน	12	.532	.075

Paired Samples Test

รายการ เปรียบเทียบ		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
คู่ที่1	ก่อนเรียน & หลังเรียน	- 64.583	4.501	1.299	- 67.443	- 61.723	- 49.69	11	.00

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ก่อนเรียน	12	17.00	3.19090	49.698	.00*
หลังเรียน	12	81.58	5.29937		

* Sig. < .05

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าสถิติทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 49.698 ที่ระดับนัยสำคัญ .00 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศเล่มนี้ สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนให้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือได้ว่าแบบเรียนเล่มนี้เป็นแบบเรียนที่มีคุณภาพ โดยได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยรวมที่ร้อยละ 81.58 สูงกว่าเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 75

4.2.8 ผลการประเมินความสามารถทักษะการพูดหลังการใช้แบบเรียน

หลังเรียนจบผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนด้านทักษะการพูด ด้วยการทดสอบทักษะการพูด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์ที่สอดคล้องกับแบบเรียนและเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 สถานการณ์ ให้ผู้เรียนจับฉลากเลือก โดยใช้ผู้ประเมินการสอบ (เจ้าของภาษา) จำนวน 2 คน ได้ผลสรุปการประเมินทักษะการพูดดังนี้

ตารางที่ 15. ผลการวิเคราะห์ความสามารถทักษะการพูด

ผู้เรียน	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	รวม
1	40.5	40	80.5
2	45	43.5	88.5
3	45.5	42.5	88
4	20	42	81
5	39	42.5	83.5
6	41	42.5	82
7	39.5	41	83
8	42	40	80
9	40	40	80.5
10	40.5	43.4	88.5
11	38.5	35.5	74
12	38	37	75

เกณฑ์คะแนน

คะแนน

ระดับเกณฑ์คะแนน

80-100

ดีมาก

70-79

ดี

60-69

พอใช้

ต่ำกว่า 60

ไม่ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 16. แสดงผลสรุปผลการทดสอบทักษะการพูด

การประเมิน	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ทักษะการพูด	12	74.00	88.50	82.04	4.73	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถทำคะแนนทักษะการพูดได้ค่าเฉลี่ยรวมต่ำสุดที่ 74.00 และสามารถทำคะแนนทักษะการพูดได้สูงสุดที่ 88.50 ได้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.73 ได้ค่าเฉลี่ยรวมที่ 82.04 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนผ่านเกณฑ์ทักษะการพูดอยู่ในระดับดีและดีมาก

ตารางที่ 17. แสดงการวิเคราะห์ผล คะแนนทักษะการพูดด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติ SPSS

One-Sample Statistics

ทดสอบ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยรวม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Std. Error Mean
ทักษะการพูด	12	82.04	4.731	1.366

One-Sample Test

ทดสอบ	เกณฑ์ขั้นต่ำ = 60					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
ทักษะการพูด	17.603	11	.000	24.042	21.04	27.05

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายการ	จำนวน	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ผู้เรียน	12	100	82.04	4.731	17.603	.00
ขั้นต่ำ 60 คะแนน	-	100	60	-		

* Sig. < .05

จากตารางที่ 16 และตารางที่ 17 พบว่าค่าทางสถิติ ทดสอบ t เท่ากับ 17.603 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูด ($\bar{x} = 82.04$ คะแนน) แตกต่างกับคะแนนเกณฑ์ขั้นต่ำ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า หลังจากผู้เรียนใช้แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเล่มนี้ในการเรียนการสอนแล้ว ผลปรากฏว่า ผู้เรียนจำนวนทั้ง 12 คน มีทักษะการพูดภาษาไทยเป็นที่น่าสนใจ โดยอยู่ในระดับดีและดีมาก โดยได้คะแนนทักษะการพูดเฉลี่ยรวมเท่ากับ 82.04 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในทักษะการพูด (ร้อยละ 60)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved